

37. ՓԸՍԵՆ ՊԱՅՄԱՆԸ

Մին շատ հարուստ մարթու տղա մին շատ քանսիր մարթու ըխճեկան սիրում աւ էտ տղան հորն ասում ա.—Նա մին ըխճեկան հավան ըմ կացալ, էտ ախճիգլը մըեր դո՛ւքլանան ապրանք ա ինք կալալ, օզում ա քլինն ուրանց շենը, թա օզում ըս տընսնաս, նհըետը քլինն ուրանց շենը, հղեննի գրոնց կանըես, կըճինանչիս, կըգլիդան հունց ախճիգլ աւ:

Հարը հղե յա իննմ, ըխճեկանը նհըետ քլիննն ուրանց շենը: Հղեննի ճոխտն էլ սուս ըրած ըն իննմ, ախճիգլը խոսկ ա օզում պեց անըես, ասում ա.—Ե՛ս քեզ շիլակըես, թա տո՛ւ ինն շիլակըես: Հլիվուրը խոսկ չի քթենում, վըեր ասըես, սուս ա անում, մտկումը տղըեն ա ըսկսում ունննց տալը, ասում էլ ախճիգլ չի քթա՛լ, վըեր էս տոնս պրծած անհըմանչին ա հավան կացալ:

Ախճիգլը տընսնում ա, վըեր հլիվուրը խոսում չի, ինքն էլ ա սուս անում:

Մին խիլա տընդ էլ վըեր քլիննմ ըն, հղեննի մին մըես ցընխ տընդ ա պըտահում: Ախճիգլը հլիվուրըեն ասում ա.—Ե՛ս քու ծընոքատ փոնըես, թա տո՛ւ իմ: Հլիվուրը էլլա չի կարում խոսկ քթենա ասըես:

Վըեր կլամ ըն շենան մուտանում, ախճիգլը խոր թառանչ ա

քաշում: Հլիվուրն ասում ա.—էտ խն՝ իտի խոր թառանշ քըշեցեր: Ախճիզյն ասում ա.—էն դուլի արտըրը հնարանց ըն քլիննամ, տընսնաս սահանց տարը կե՞րալ ա, վարալ, թա վա՞րալ ա, պիտի օտըն: Հլիվուրը պեն շի կլնխ ինզլննամ, վընշ էլ խոսում ա, մինակ ուրան տղընն ա մտկումն ուշոննց տամ, վընր իտի խընթը պակաս ըխճըկան ա հավան կացալ:

Եննը հսնըննըրանս հլիվուրը հտ ա տընոնում կլամ տոն, հինշ վընր ըխճըկանան ըսկացալ ա, տղընն նհընտ նաղլ ա անում, տըղան շատ ա ուրխանում, վընր ախճիզյն էտքան խընլունք ա իլալ: Լնարն էլ շատ ա դարմանում: Տղան ըսկսում ա ըխճըկանը խոսկըրքը մին-մին լոխ խոփոզն անընլը, ասում ա.—էն վընր ասալ ա՝ հա քեզ շիլակե՞մ, թա տո՛ւ ինձ, ուզընցալ ա ասըն՝ հղեն երկան ա, մին պեն նաղլ ըրա, վընր հղընն անց կենա, իսկ վընր ասալ ա՝ հա քու ծընոքատ փոնըն՞մ, թա տո՛ւ իմ, տրանալ էլ ուզընցալ ա ասըն՝ հղեն ցեխ ա, ծմական մհակ կտրըն, հանցու վընր տեմ տաս, մինզիլ վընր ասալ ա՝ արտըրը հնարանց ըն քլիննամ, տընսնաս սահանց տարը կե՞րալ ա վարալ, թա վա՞րալ ա՝ պիտի օտըն, տրանալ էլ ուզընցալ ա ասըն, էն ըրտընն տարը հնձիլանկան ա տանըն ուրան պարտկըրը տա՞, թա տըննական ա ուրան ըմբըրնեն ածըն:

Տրանա հտը հնարն ասում ա.—Դե, վընր իտի լա, հավան ըս կացալ, քլինն պեր, պեժինքլ-պեն շի հարկավընր, թաքլ լինա մընր հառհըն խընլունք ինի:

Տղան քլիննամ ա ըխճըկանը տոնը, ըխճըկանը նհընտ մսլըհաթ անում, պալման տինոնմ, ասում.—Քեզ տանում ըմ, ամմա վընր իմ պենիս խընթըվընցեր, իմ տանաս տնն ըմ քցըլանկան: Ախճիզյն ասում ա՝ լնով:

Տղան ըխճըկանը կոտնան փոնում ա, պիրոնմ ուրանց տոն: Ըխճըկանը հնարը շատ քլնսիր ա ինոնմ, տանը վընշ մին պեն շի ինոնմ, մենակ մին կլառն ա ինոնմ, էտ կլառնընն նհընտ ար գիրնով ինոնմ, օրն անցկըցնում: Մին օր էլ փընսան ուրան դընոտենքլը պըհողեն սովըրցնում ա, թա քլինն դընոտենքլը հունց տընդավ քշի, վընր հանորըս կլառնը նահանց նհընտ խառնըվն, քշի, պեր մընր հայաթը: Դընոտենքլը պահողը իտի լնլ անում ա: Կլառնը դընոտանցը նհընտ ա քցոնմ, պիրոնմ:

Տա կլառնը փոնում ա մորթում, օտում:

Մին քանի օրան հտը հանըրը կլամ ա փսընն կոշտը, ասում.—Կլառնըս դընոտանցըտ նհընտ խառնվալ ա, եղալ ըմ տա-

նրան, առանց նրա օրըս անց չի կենում: Փրեսան ասում ա.—
կյառնըս վրեր դընտտանցը նհրետ խառնվալ ա, հալքաթ դանա
յա տընաւլ, քիինա տընա ճինանչում ըս, ճոկե, եր կալ տար: Հա-
նրերն ասում ա.—Հոնց կա՞րող ա կյառնը դանա տընանա: Տընա-
նո . ա, վրեր փրեսան խոսում չի, ետ ա տընոնում, քիինամ ու-
րան տոնը:

Ախճիգյն էտ պենը վրեր տընանում ա, մին օր աշկ ա կյուղա-
նում, թաքուն քիինամ հորը կողտը, հորը սուվըրցնում, ասում.—
Փրեսատ քըշըրհանան ան դիբրոնգյոնը բըխճեն ծըղըգյնեն ճիրոն
ա, քիհհա թորըս յոր կօնընա կլան, քցիս ծըղըգյնըերեն յիրան,
փրեսատ հըրցըննական ա, թա էտ հինչ պե՞նի յըս, տու կասընա
ծոնկուն ըմ փոնում, վրեր ասըն հու վա՞ ծըղըգյնըերեն մաշին
ծոնկուն տընաւլ, տու վընչ կասընա՝ հու վա՞ տընաւլ, վրեր կյառ-
նը դանա տընանա:

Ախճիգյն էտքանը հորը սուվըրցնում ա, ետ տընոնամ կյալ
տոն:

Մին օր հանըերն ուրան թորը յոր ա օնում, կյամ նի մենում
փըսեն բախճան, ըսկում թորը ծըղըգյնըերեն յիրա քցիւր: Փրեսան
վրեր կյամ ա տընանում հանըերը թորը քցած ծըղըգյնըերեն յիրան
ծոնկուն փոնելիս, դանաթին մանը կծում ա, կլնի ա ինգյոն, վրեր
տա հանորը խընթեն պենը չի, ախճիգյն ա սուվըրցրալ, հա-
նորը նհրետ վընչ մին պեն խոսում չի: Ուրոնգյոնը քիինամ ա տոն,
կընգանն ասում.—Մըեր պայմանը պայման ա, տու վրեր իմ պենիս
խառնըվալ ըս, ես քեզ իմ տանա տոն ըմ քցում, քընրաւ կը-
քիինան քու հանանց տոն: Կնեգյն ասում ա.—Պա ես քըզ նհրետ
մին տարե ըխշադալ ըմ, էս տանան ինձ փայ չի՞ հըսնում: Մարթն
ասում ա.—էտ տու, էտ էլ տոնը, հինչ վրեր աշկըս փոնըն, յոր
կօնընա, քըզ նհրետ տանընա: Կնեգյն ասում ա.—Վերչին դանան
ինձ նհրետ պիտի մհհետ լամ հաց նատընա, ես էլ էս ուրոնգյոնը
կըքիինամ իմ հարանց տոն: Մարթը թա՝ լամ:

Վրեր պիրոն ըն հաց վրեր տինոն, օտում-խմում, մարթը
հարփում ա, խոր քունաւ հընցնում: Տրանա ետը կնեգյը տոն ա
կյամ մին փուրգոն փրոնում, պիրում ուրան մարթին տինոն մա-
շին, տոնը քըլլում, փուրգոնը քըշիլ տամ թուշ ուրան հարանց
տոնը, պիցրանոն տոն:

Մարթը քըշըհանան վրեր աշկըերը պենոն ա տընանում հա-
նորը տանը, կնգանան հըրցնում ա, թա ինձ հոր ըս պերալ ըստընդ:
Կնեգյն ասում ա.—Տու ինձ ասալ ըս տանը հինչ վրեր աշկըս փրո-

ներե, յոր կօներես քըզ նհըետ տանըես, ես էլ սաղ տանը մային
հիշքան տես ու տեն յիշեցե, աշկըս քեզ փռնըեց, եր կալի պերե,
տանը պիլանին էլ էս ա ժըեոքես, եր կալ, տիւր ջուրումըտ։ Ասում
ա, պիւրում պիլանիքը տամ ուրան։ Մարթն էլ թա՝ էն տոնն ա-
ռանց քեզ կապեկ շնոթի, ետ տըեո քիւնանք։ Սօրաս ետը ես իմ
պայմանըս փոխում ըմ։

